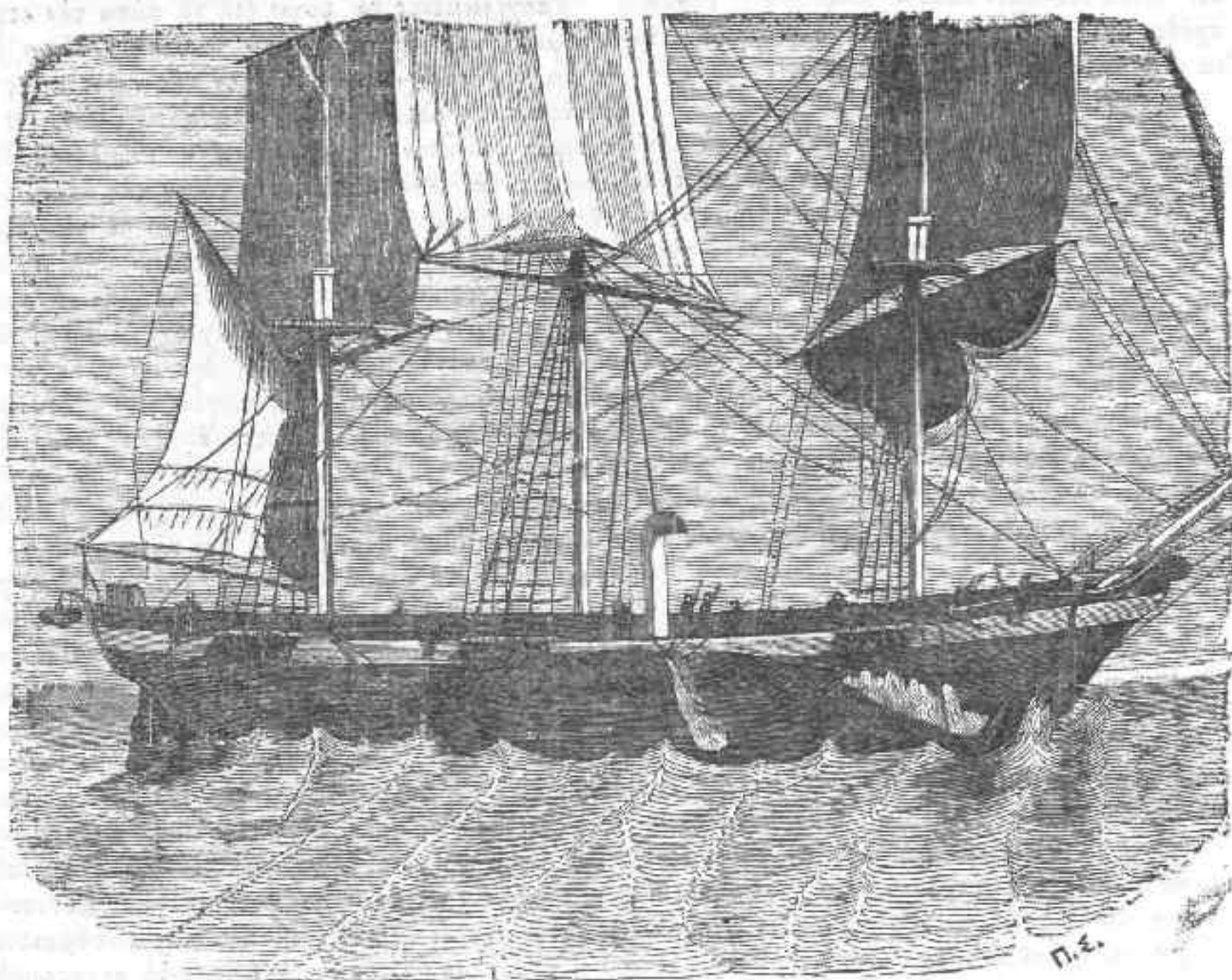

Κριουργία Φαλαίρης.

ΤΑ ΠΕΡΙΑΠΤΑ.

(Τέλος. Ἴδε φυλλάδ. ΡΑΗ').

— 0 —

— Ἀκουσε λοιπόν· καὶ ἡ μυστηριώδης αὐτὴ ἐ-
πύρρηθι σὲ φανῇ τότε δικαιολογημένη. Μάθε ἐν
πρώτοις ὅτι ὀνομάζομαι κόμης Ῥοζενάϊμ..

— Ῥοζενάϊμ! ἀνεφώνησεν ἐντόνως ὁ Φρεδερίκος.

— Ὅλος, ὅλος, ἐπανελάβε μειδιῶν ὁ ἄγνωστος.
Εἶμαι πρωτότοκος ἀδελφὸς τοῦ Ῥοζενάϊμ καὶ θεῖος
τῆς Κωνσταντίας. Ἐννοεῖς τώρα ὅτι δὲν μὲ ἦτον
δύσκολον νὰ σὲ εἰσάξω εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ὅτι

ἡ δύναμις τοῦ περιήπτου ἦτον γνωστὴ καὶ εἰς αὐτόν.

— Ὡ κύριε! ἀνέκραξεν εὐγνωμόνως ὁ Φρεδερί-
κος, τείνας πρὸς τὸν ξένον τὰς χεῖρας. Πῶς ἔγεια ἄ-
ξιος; . . .

— Τώρα τὸ μανθάνεις. Θὰ σὲ εἰπῶ διὰ τί σὲ
υἱοθέτησα καὶ διὰ τί συνεκέντρωσα εἰς σὲ ὅλην μου
τὴν ἀγάπην καὶ ὅλας μου τὰς ἐλπίδας.

Πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν ἦμην νέος, καὶ καθὼ πρωτότοκος
εἶχα ὄνομα καὶ κατάστασιν. Ἀπαντήσας τὴν μη-
τέρα σου ἦτις ὀνομάζετο τότε Σοφία Ῥ. . . τὴν
ἠγάπησα ὡς τρελός. Μὲ ἠγάπησε δὲ καὶ αὐτὴ . . .
Τούλάχιστον τὸ ἐκίστευα, καὶ συνέλαβα τὴν ιδέαν
νὰ τὴν ὑπανδρευθῶ· ἀλλ' ἡ μήτηρ σου ἦτον μὲν

ῥωαία, φρόνιμος, καὶ πνευματώδης, δὲν εἶχεν ὅμως
οὔτε περιουσίαν, οὔτε ἐπιστημότητα γένους. Ὁ ἔρως
μου λοιπὸν δὲν ἐσύμπερεν εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, ἥ-
τις κατέβαλε πᾶσαν προσηγορίαν, μεταχειρισθεῖσα καὶ
πανουργίας, καὶ συκοφαντίας, διὰ νὰ μὲ ἀποτρέψῃ . .
δυστυχῶς δὲ ἐπέτυχε. Ἡ Σοφία ὑπανδρεύθη τότε
τὸν πατέρα σου, τὸν βαρόνον Νεύδεργ, καὶ ἐγὼ . . .
τὴν Ἀμαλίαν Ζέρτ.

— Τὴν Ἀμαλίαν! ἀνεφώνησεν ὁ Φρεδερίκος.

— Τὸ δακτυλίδιον τὸ ὁποῖον σ' ἔδωκα ἦτον τὸ
τῆς ἀρραβωνίᾱς μου, εἶπε σκυθρωπάσας ὁ Ῥοζενάϊμ.
Ἡ Ἀμαλία ἦτο νεωτάτη, πλουσιωτάτη καὶ εἰς ἄ-
κρον ῥωαία. Ἡ συγγένειά ἄρα ἦτον συμφέρουσα,
τούλάχιστον τοῦτο ὑπέθετον οἱ γονεῖς μου.

Ἀλλὰ εἰ ἀρχῆς δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἐνωσίς μας εὐ-
τυχῆς. Οὔτε ἐγὼ ἠγάπων τὴν Ἀμαλίαν, οὔτε αὐτὴ
ἐμέ. Μετὰ καιρὸν μόνον ἔμαθις τὰς ἀγνώστους αἰ-
τίας αἱ ὁποῖαι τὴν παρεκίνησαν νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὸν
γάμον. Βαρυνθεῖς καὶ ἀηδέας τὸν οἰκιακὸν βίον μου,
ἐζήτησα ἄλλας διασκεδάσεις. Ἐχώθην εἰς τὰ κο-
λετικά, καὶ ὠνευρέυθην τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Γερ-